

BINEVESTITORUL

Decembrie, 1933

No No.11-12

Anul 10

„Slavă lui Dumnezeu în cerurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui“ (Luca 2,14).

„Nu vă temeți; căci v'aduc o veste bună, care va fi o pricină de mare bucurie pentru tot neamul: astăzi, în cetatea lui David, vi s'a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul“ Luca 2 : 10-12.

Babilonul de astăzi.

de L. Averbuch.

Încă de mult, înainte de războiul mondial, și îndeosebi după războiul ateismului a luat proporții din ce în ce mai mari. Oamenii declară deschis că n'au nevoie de Dumnezeu și de Cuvântul Lui, Biblie. „Prin noi înșine, noi singuri vom crea“, — iată lazinca modernă a multor oameni. Declarația aceasta la unii pe ascuns, la alții pe față, se aseamănă foarte mult cu lozincă constructorilor ai turnului Babel: „Haideți! (noi) să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârful să atingă cerul, și (noi) să ne facem un nume“.

Și iată babilonenii de astăzi se silesc să zidească viața fără Dumnezeu, să ridice cultura popoarelor până la înălțimea cerurilor?!

Și într'adevăr au ajuns la multe realizări fantastice. Electricitatea, radio, gaze, urcarea în stratosferă și multe altele ne spun că omenirea a înaintat și face minuni.

Și totuși, în ce sfârșit mizerabilă se află omenirea de astăzi! Toate descoperirile și invențiile științei și ale tehnicii nu pot înlocui pe Dumnezeu, Creatorul lor, și omenirea alunecă spre prăpăstie. Omenii fără Dumnezeu s'au folosit de cele mai frumoase creațiuni ale culturii, însă nu pentru binele omenirii, ci pentru distrugerea ei. Și iată la sfârșitul anului 1933 noi ne aflăm înaintea ruinelor turnului Babel, ridicat de cultura de astăzi. S'au încurcat toate limbile. Sa-

vanții, învățații, diplomații nu se înțeleg unii cu alții. Se căsnesc să stăvileze criza! materială și nu văd deloc, că sunt cuprinși de o criză și mai groaznică, criza morală.

Trebue să spunem, ca prea mare preț au pus pe om, uitând adevărul principal: „creașunea nu este mai presus de Creatorul ei“ [Isaia 29, 14-16; 45:9].

A venit timpul, când lumea trebuie să trezească din starea ei deplărabilă. Toate experiențele și opintelile oamenilor au dat faliment, și fie care om trebuie să oprească și se întoarcă dela calea pierdării, dela „Babilonul fărădelegilor“ de astăzi, și să îndrepte pe calea lui Dumnezeu, descoperită de Hristos.

Mila lui Dumnezeu n'a încetat și vestea cea bună din nou răsună: „astăzi vi s'a născut un Mântuitor“ [Ev. Luca 2], „căci nu este subț cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți“ [F. Ap. 4, 12]. „Dumnezeu vrea ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă la cunoștința adevărului. Este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, Omul Isus Hristos, care s'a dat pe Sine însuși, ca preț de răscumpărare pentru toți [I Tim. 2:3-6].

„Pocățiți-vă și credeți în Evanghelie“ [Marcu 1,15].

Tradus din „Blagovestnic“.

Slobodă și eu n'am știut! *)

Multă zarvă s'a făcut în jurul unui proces al unei roabe.

O familie bogată a fost chemată

*) Aceasta și multe altele istorioare și exemple frumoase se află în „Călăuza călătorului dela moarte la viață“ de I. Feinstein, str. Berhelot 112, Galați. Costul: 1 buc. — 15 lei.

în judecată, pentrucă ținuse în slujbă o femeie timp de 30 de ani, fără nici o leafă. I se spusese că e roabă și că deci nu are niciun drept la leafă. Ea crezuse tot ce i se spusese, fără a face cea mai mică cercetare.

Stăpânul ei însă muri. Servitoarea băgă de seamă că mai toată averea

stăpânului începe să se vândă. De frică să nu fte vândută și ea, se hotărî să fugă. Zis și făcut. Intr’o bună seară plecă din casa în care slujise atîta vreme. Aleargă cât putu toată noap’ea, iar cînd se luminea de ziuă dete peste un om, pe care-l rugă s’o ascundă undeva.

„Dar de ce fugi și de ce vrei să te ascunzi?” o întrebă omul. „Eu sunt roabă și mi-e teamă ca familia stăpânului meu să nu se vîndă cu tot ce a rămas dela el. Mi-e așa dor de libertate! Te rog foarte mult, ascunde-mă numai cîteva zile!

„Ce libertate?”, o întrebă noul ei prieten. „Ce spui tu? Tū doar ești slobodă!”

„Nu, nu”, răspuse ea foarte mîhnită. „O viață întreagă am trăit în robie: 30 de ani de cînd sunt roabă”.

„Ce vorbești de robie? N’ai auzit niciodată că de 25 de ani de zile, s’a făcut o lege, care a ridicat robia din țară? De atunci ești slobodă și, dacă stăpânii tăi nu ți-au spus acest lucru, atunci trebuie să-și ia plata după vrednicia faptelor lor”.

Biata femeie nici nu mai știa ce să mai zică. Gîndul ei rămăsese pironit la vorbele: „Slobodă”. „Slobodă și eu n’am știut! Gîndul se duse înapoi la cei 30 de ani de muncă grea, la bătăile, la chinurile pe cari le îndura. cînd stăpînilor li se părea că n’a lucrat cât și cum trebuia. Iși mai aducea aminte cum voia mai bine să aibă soarta cînilor, cari erau mai

bine jînuși ca ea și aveau mai multă libertate.

Noul ei prieten o găzdui și făcu o plîngere la judecătorie. El dete pe față familia, care ținuse pe femeie în robie, cu toate că știa că e slobodă. Familia fu osîndită să plătească femeii leafa pe 30 de ani de muncă, cu dobîndă și îi dete și o amendă strașnică pentru călcarea legii.

Femeia, care slujise atîta vreme degeaba, plecă din judecătorie mai bogată decît visase vreodată. Totuși nimic pe lume nu era în stare să-i răsplătească acei ani de apăsare și necazuri.

Toi așa este și cu omul robit de multe și felurite păcate. Stă în aceeași robie o viață î treagă, ba poate chiar să moară robit—cu toate că Domnul Isus a murit pe cruce pentru orice păcat, de mult de tot și deci l-a slobozit de această stare. Ce trist! Să fii slobod și totuși să trăiești ca rob! Acela care știe ce însemnează a fi rob, fără să ai cătușele robiei, dar cu cugetul legat prin păcat, știe cît de minunată este vestea liberării, a mîntuirii desăvârșite prin credința în jertfa Domnului Isus.

Acela, care a venit să aducă „slobozenie celor încătușați”, stă lângă tine și-ți șoptește acum: „Deci, dacă Fiul vă face slobози, veți fi cu adevărat slobози” (Ioan 8,36). Cîțitorule, nu vrei să ascuți glasul Lui, să crezi în jertfa Lui și să fii slobod?

Insemnătatea încrederii.

Era o dimineață frumoasă. Lumea alerga din toate părțile spre cascada Niagara. Căderea apei producea un zgomot infernal. Dela un mal la altul peste cascadă era întinsă o frînghie. Peste ea trebuia să treacă un renumit mergător pe frînghie, și aceasta era pricina adunării extraordinar de mare.

Ținând echilibru cu ajutorul unei

prăjini lungi, omul acesta îndrăzneț păși pe frînghie. O tăcere morfală cuprinsese toată mulțimea și privirile tuturor erau pironite la acest spectacol periculos. Cînd, în sfîrșit, el ajunsese la celalalt capăt, liniștea se schimbăse într’un strigăt de bucurie și urări zgomotoase.

Intorcîndu-se, mîrgătorul pe frîn-

ghie se adresează mulțimii cu propunerea, dacă dorește cineva să treacă peste Niagara pe spinarea lui.

Dar cine s'ar hotărî la așa ceva? Propunerea aceasta a produs o adevărată fierbere și toți discutau despre ea, însă nimeni n'avea curajul s'o primească și se urce pe spatele iscusitului mergător.

„Credeți, d-voastră, că sunt în stare să vă duc peste cascadă?” întreabă mergătorul pe un spectator.

„Da, da, cred fără nici-o îndoială”, era răspunsul lui.

„Atunci, dati-mi voie să vă duc peste apă”, zise mergătorul.

„Nu, nu! Nicidecum! să-mi pun eu viața în joc? niciodată!” era răspunsul hotărât.

„Dar d-voastră?” întreabă pe un alt spectator.

„Da, eu cred! N'am nici-o îndoială în puterea și iscusința d-tale”.

„Aveți toată încrederea în mine?”

„Da”.

Mergătorul îl luă în spate și pași pe frânghie. Fiori de frică trecură prin mulțime, și toți tăceau, așteptând sfârșitul acestei treceri. Pas cu pas, în câet, dar sigur, fără clatinări, ei înaintează. Iată ei ajung la mijlocul cascadei. Sub dubla greutate funia se incovoiașe și

mai tare. Sub picioarele lor apa clo-cotea și lovindu-se de stânci, făcea un zgomot amețitor. Parea, că îndrăzneții călători nu vor ajunge la celălalt mal, și se vor prăbuși în valurile feroase ai cascadei. Totuși, încetul cu încetul malul celălalt se apropie. În sfârșit, ei și-au ajuns ținta. Ultimul pas și picioarele lor ating pământul. Lumea plină de emoții eșiră din tăcere și strigă și mai tare. Incordarea a fost ruptă; pri-eluștea zguduitoare s'a terminat.

Dela malul vieții noastre pământești până la celălalt mal al vecinicii e întinsă o funie, funia mântuirii. Ea nu s'a rupt niciodată. Dar pe ea se poate trece numai cu Domnul Isus Hristos. Numai El este stăpânul acestui drum. Isus Hristos poate să vă treacă în viața vecinică. Însă mântuirea poate fi realizată numai atunci, când veți avea deplină încrederea în Hristos. Mulți cari au asistat la trecerea peste Niagara credeau în puterea și iscusința mergătorului, însă n'au vrut să se încreadă în el. Credința fără încredințare n'are nici-o valoare.

Celitorule! te-ai încredințat în Domnul Isus Hristos? sau ai o credință mintală, care nu te va ajuta cu nimic la trecerea în vecinicie. Incredete acuma!

Tradus de I. T.

Idolul materialiştilor și Dumnezeuul celor credincioși *).

În legătură cu doctrina sa morală materialistul iubește să-și bată joc de Dumnezeuul creștin, care ar fi atât de fioros și trimite asupra oamenilor atâta suferință, mizerie, întristare și lipsă, foame și epidemii, cutremure de pământ și inundații, uragane și tot felul de nenorociri, pe mare și pe uscat, cum, după incendiul la teatru din Viena, un jurnal oare care scria cu

*) Extrageri din cartea prof. F. Bettex „Creștinismul și studiul naturii”.

înverșunare: „acest Dumnezeu, care aruncă totdeauna cu mâinele pline nefericirea asupra creaturilor sale”, iar la arderea bazarului din Paris, alții îl califică de „Molohul, care arde femeii nevinovate”.

Dar imediat după aceia, ne învață că acest Dumnezeu nu există și pe dumnezeul său, materia primitivă, alias substanța universală, alias eterul universal, sau sufletul lumii, este care face toate acestea. Atunci dumnezeul

său cu nimic nu este mai bun de cât al nostru, iar noi suntem tot așa de îndreptățiji să ne batem joc de acest idiot, materia primitivă, prost, surd și mut, și pe lângă aceasta și orb, care aduce asupra noastră atâta mizerie, foamete și pestilență, cutremur de pământ și inundații.

Dacă trebuie să suportăm lovituri, atunci le primim mai cu drag dela un Dumnezeu personal și, într'un scop anumit de cât dela o materie oarbă, care lovește ziua mare, dar nu știe nici de ce, nici pentru ce. Dar adversarii noștri uită să iea în considerație această mare deosebire, că, pe când dumne-

zeul lor, de când e lumea, revarsă suferințe și durere asupra produselor sale nefericite și aceasta se va face atâta timp, până ce spre bucuria a tot ce există, lumea va încremeni definitiv, al nostru trimite numai în treacăt ceva suferință și durere, numai o clipă din veșnicie, spre pedeapsă și îndreptare; și El, care cunoaște orice cerere și dorință ferbinte a inimei omenești, pe care însuși a creat-o, ne făgăduiește: „moartea nu va mai fi; nici suferință, nici strigăt, nici dureri nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut. Iată Eu fac totul nou!“.

Săptămâna rugăciunii mondiale.

Dela 8 până la 13 Ianuarie 1934.

LUNI 8 IANUARIE:

Mulțumiri pentru îndurarea lui Dumnezeu și pentru lucrarea Duhului Sfânt prin Sfântă Scriptura și prin credincioși.

Umilirea și pocăința înaintea lui Dumnezeu, curățirea și sfințirea Bisericii, ca să avem plinitatea harului lui Hristos.

(I Tesal: 5, 18; Psal. 51; Apoc. 3. 14—32).

MARȚI 9 IANUARIE:

Despre biserica universală.

Despre unirea spirituală a copiilor lui Dumnezeu după cuvântul Lui.

Despre îmbunătățirea stării bisericii și pregătirea ei pentru a două venire a Domnului nostru Isus Hristos.

(Isaia 26, 1—9; Matei 5, 1—16; I Cor., 3, 6—15)

MIECURI 10 IANUARIE:

Pentru țări și guvernatorii lor.

Despre iubirea de toți oameni. (I Tim. 2, 1—8; I Petru 2, 13—17).

JOI 11 IANUARIE:

Despre întoarcerea mahomedanelor și păgânilor la Dumnezeu.

(Luca 4, 40—44; Rom. 15, 25—27).

VINERI 12 IANUARIE:

Despre familii, școli inferioare și superioare și învățătorii lor.

(I Regi 3, 5—15; Martei 10, 13—15).

SĂMBĂTĂ 13 IANUARIE:

Despre misiunea internă și întoarcerea Evreilor la Hristos.

(Luca 10, 26—27; Rom. 11, 13—24).

Colecta pentru misiunea printre Evrei rugăm s'o trimiteți pe adresa fr. M. TARLEV.

Odihna omului sărac.

Cine nu compatimește muncitorului oboșit? Cine nu s'ar îndura să-i acorde câteva ceasuri de odihnă după o muncă istovitoare? Se pune însă întrebarea: unde își va petrece timpul acesta de odihnă? Oare trebuie să se ducă pentru aceasta la cârciumă? În fum, zgomot și aburii alcoolului, afară din caminul familiei? Acesta-i odihnă? Și de ce să plătește așa scump pentru aceasta odihnă? Cea mai bună odihnă vei găsi acasă, în mijlocul familiei, ocupându-te cu lucruri bune și folositoare.

Acolo, la vatra casei tale, înconjurat de iubirea familiei, vei sorbi puteri noi pentru viață și inimă, și totodată vei economisi banii pentru binele tău și al familiei.

Deaceaia afară din cârciumă!

Ce bine ar fi pentru tine, ca deacuma înainte să nu te mai duci niciodată la cârciumă. Ascultă ce s'a întâmplat odată.

Odată un muncitor la eșire din cârciumă întâlnește pe proprietarul ei, care discută cu niște dame elegant îmbracate cari ședeau într'o trăsură luxoasă.

Caii frumoși facură muncitorului o deosebită plăcere și el întrebă pe cârciumar, ai cui sunt acești cai și trăsura așa de frumoasă.

„Ai mei”, era răspunsul: „și mă coastă foarte scump, însă nevasta și fiica nu pot fără aceasta”.

Trecu câteva clipe de tăcere, Lucrătorul, parcă s'ar fi trezit din somn, și zise: „Acuma eu văd, acuma eu văd!”.

„Ce vezi?” îl întrebă cârciumarul.
„O, nenorocitul de mine”, strigă muncitorul: „atâția ani eu ți-am cărat tot câștigul meu și te-am ajutat să-ți cumperi acești cai și trăsura. Și în loc, ca eu să aduc banii, câștigași prin sudoare, acasă, pentru nevoile familiei, dându-i o hrană sănătoasă și o îmbrăcăminte calduroasă,—ei cu acești tovarăși ai mei v'am ajutat să vă desfatați în lux, ruinându-ne prin aceasta sănătatea și familia.

O! cu ajutorul lui Dumnezeu voi pune capăt acestei vieți ticăloase și voi începe o viață nouă. Toate se vor schimba. Soția și copilașii mei vor trăi mai bine. Acuma eu văd rălăcirea și ticăloșia mea. Regret și mă căiesc adânc, adânc!”

Cetitorule! ți se pune întrebarea: unde alergi, când ai timp liber? Ce faci cu banii tăi? Dacă ai nevastă și copii, te gândești la ei? Nu cumva ei suferă de frig și foamete, iar tu alergi la cârciumă și acolo își perzi și banii și sănătatea?

Trezește-te! cere ajutor dela Dumnezeu să începi o viață nouă și curată...

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul meu asupra voastră și primiți învățăturile mele, căci eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun de purtat, și sarcina Mea este ușoară.” (Ev. Matei 11: 28-30).

Tradus de M. T.

Mici însemnări despre călătoria mea.

de L. Averbuch.

În Noembrie a. c. am vizitat Cernăuți, unde am fost rugat de Comunitatea Baptistă Germană să predice evreilor despre Hristos.

Frații au anunțat în jurnale despre venirea mea și seara sala adunării a fost plină de vizitatori.

În același timp a venit din Ga-

lași fr. I. Feinștein, misionar printre evrei.

Predicatorul Comunității Germane, fr. Schlier ne-a salutat călduros, și noi am predicat în evreește și românește despre Mesia—Hristos.

Frații și surorile germani au cântat câteva cântări în evreește, învățate dela fr. Moise Richter, predicatorul printre evrei din localitate.

E bine de notat, că în timpul de astăzi, când printre nemți se răspândește ură și dușmănie față de evrei, frații-germani din Cernăuți mărturisesc evreilor despre iubirea lui Hristos prin cuvânt și fapte creștinești. Dumnezeu să-i binecuvinteze pentru aceasta mărturie adevărat creștinească. Prin aceasta evreii se vor convinge, că cel ce iubește pe Hristos, iubește și pe evrei.

Din Cernăuți am plecat la București. În tren am avut multe discuții despre Hristos. Erau și călători din lumea intelectuală, cari au primit foarte bine tot ce le-am spus despre Hristos. Un doctor a spus la un alt doctor, ca în viața lui prima dată aude asemenea cuvinte, că evreul poate rămânea evreu și totodată să creadă în Isus Hristos. El a mai spus, că dacă toți evrei ar deveni evrei creștini după Evanghelie, atunci s'ar rezolva problema dureroasă a evreilor.

În București am predicat în comunitatea fraților Creștini după Evanghelie despre descoperirile lui Dumnezeu în Apocalipsa lui Ioan, iar seara am petrecut în mijlocul fraților evrei.

Societatea evreiască, „Fiii lui Ezdra” caută prin toate căile să-i blameze pe acești credincioși. E regretabil că acești societate, cari poartă numele prorocului Ezdra, nu procedează după adevăr și confundă pe evrei adevărat credincioși în Hristos cu evreii falși, cari se maschează în diferite confesiuni creștinești, căutând numai profit material.

Din București am plecat la Galași, unde am avut mai multe adunări în sala misiunii Norvegiene printre

evrei. Duminică dimineața la ora de rugăciune s'au înalțat rugăciuni pentru copilul noul născut, fetița Rut, a fr. și s. Feinștein. După aceasta am vizitat adunarea fraților Creștini după Evanghelie. Seara am avut o adunare de Evangelizare pentru evrei în sala misiunii. Unii evrei erau adânc mișcați de cuvântul lui Dumnezeu. Fie Domnul lăudat pentru lucrarea Lui printre poporul Israel.

Luni, cu fr. Feinștein am plecat la Reni, Aci nu era nevoie de anunțarea adunării, fiindcă a fost destul numai trecerea noastră prin oraș, și seara sala a fost plină. Mulți au stat în picioare, fiindcă pe bănci nu mai era loc.

A doua zi am plecat cu vaporul la Ismail. Din cauza ceței vaporul după un timp n'a mai putut merge și s'a oprit. Noi ne-am folosit de timpul acesta și am mărturisit pe Domnul. Eu am cântat la vioară, fr. Feinștein a cântat și sora Feinștein ne-a acompaniat cu harmoniu mic pe care l-am luat cu noi.

Pasagerii au format cerc în jurul nostru, ascultând cântările noastre. La început era liniște, însă când fr. Feinștein a citit o cântare în evreește, un pasager „creștin” s'a revoltat și a făcut scandal. Un evreu, care a ascultat mărturisirile noastre despre Hristos, luându-ne apărarea, a intrat în ceartă cu „creștinul” scandalist. Ajutorul căpitanului vaporului ne-a ordonat să încelăm cu „propaganda”; însă fr. Feinștein, a întrebat pe pasageri: protestează ei contra noastră? Ei au răspuns că nu sunt contra, și ne-au rugat să cântăm mai departe. Când am început să cântăm scandalul a încetat și toți ascultau cu atențiune.

Din broșurile noastre ajutorul capitanului a luat câteva pentru control, și după ce căpitanul vaporului le-a controlat, și găsind în ele un conținut curat Evangelic, ni le-a înapoiat. După această n'am avut nici-o piedică. Patru ore a durat oprirea vaporu-

lui și am ajuns la Ismail noaptea târziu.

A 2-a Comunitate Baptistă din Ismail ne-a primit frățeste și ne-a oferit sala adunării pentru conferințe; totuși noi am închiriat pe 2 sări în oraș o sală mai mare. Tipografiile evrești au refuzat să tipărească anunțurile noastre. Însă evreii cari au auzit de venirea mea au făcut destulă reclamă și în aceeași seară sala a fost plină. În a doua seară nu mai era loc pentru toți doritorii să asculte mărturișirile noastre despre Hristos.

La aceste două adunări a luat parte și fr. D. Vrânceanu. Cu toate că sala era destul de spațioasă, totuși ea era mică pentru vocea puternică a

fr. Vrânceanu, care a cântat în fostul teatru imperial din Peterburg. În a treia seară am avut adunare în sala comunității Baptiste. Mulți ascultători au stat afară și ascultau prin ușa deschisă. Corul comunității a executat mai multe cântări în limba română, rusă și evreiască.

Domnul a binecuvântat din belsug predica și cântările.

Mulți ascultători au cumpărat cărți din Sf. Scripturi și alte broșuri evanghelice.

Fie Domnul lăudat pentru posibilitatea pe care ne-a dat-o să sămănăm cuvântului lui Dumnezeu în inimile oamenilor. Din „Blagovestnic”.

Fr. și s. Averbuch

conlucratorii Misiunii „Mildmay”, Comunitatea Evreilor-Creștini și frații Evangheliști felicită pe toți copiii lui Dumnezeu cu serbătorile **Nașterii lui Isus Hristos** și cu **Anul Nou**, dorind tuturor har și binecuvântare.

Broșură nouă!

**„Dece nu cred evreii
în Isus Hristos?”**

de L. I. AVERBUCH.

Recomandăm aceasta broșură folositoare atât pentru evrei, cât și ne-evrei.

Prețul 3 lei; cu porto 5 lei;
Această broșură să găsește și în evrește (idiș)—același preț; în rusește—5 lei, cu porto—7 lei.

Banii se pot trimite în mărci postale.
La comanda mai mult de 10 buc. se acordă rabat.

Adresa redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1934 ≡

„Binevestitorul”:

În românește — — — 18 lei,

„ rusește — — — 20 lei,

„ evreește — — — 14 lei,

În străinătate abonament. anual 0,20 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Vlad. Herța, 10.

Chișinău, Basarabia, Romania.

Redact. și Administr. Mision. Englez. „Mildmay” L. Averbuch.

Tip. M. Blank, Chișinău.